

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

Astri Vannebo
JournalistMaster of Management

Vi har spurt **Paul Moxnes**, organisasjonspsykolog og professor ved Handelshøyskolen BI, om litteratur og lesevaner.

FOTO: IVAR KVISTUM

– Alt om multikulturell ledelse. Det er nytt og spennende, og går rett inn i mine pågående forskningsopplegg. Jeg kjøpte inn kilovis med bøker sist jeg var i Statene.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Artikler, vil jeg tro. Jeg skriver jo så mye selv, så jeg trenger en masse referanser.

Holder du noe tidsskrift?

– Jeg leser *Tidsskrift for Norsk Psykologforening* fra perm til perm, uansett tema. I organisasjonspsykologien får jeg jo bruk for alle skoleretningene, også barnepsykologi. Som kjent bor det et barn i alle ledere. Ellers leser jeg de største amerikanske tidsskriftene, *American psychology* og *Monitor on psychology*, og alle de nordiske, deriblant det danske *Erhvervspsykologi*. Jeg liker forresten den svenske *Psykologtidningen* bedre enn det norske tidsskriftet. Det er ikke så akademisk, og mer journalistisk bearbeidet.

Er det noe du kaster deg over så snart det kommer inn døra?

– Akkurat nå må det bli Robert Rosens *Just Enough Anxiety: The Hidden Driver of Business Success*. Siden jeg i hovedsak jobber hjemme, er jeg jo innenfor døra alt fra morgenen av, og da går det alltid i stoff knyttet til egen undervisning. Det er viktig å følge med på fagfeltet.

Er det ei fagbok du savner på norsk?

– Ikke på egne vegne. Jeg leser veldig lite på norsk. Men på vegne av studentene mine savner jeg ofte norske fagbøker, siden de foretrekker å lese på norsk. Det er derfor jeg skriver så mye sjøl også...

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– Jeg må si det samme som da Dagens Næringsliv spurte hva jeg hadde *På nattbordet*. Av skjønnlitteratur? Ingenting! Det går i fag. Et unntak var etter en noe turbulent tid i ekteskapet, så satte vi oss ned og leste høyt for hverandre. Vi leste alle relasjonsdramaene til Ibsen; *Lille Eyolf*, *Et dukkehjem*, *Bygmester Solness* og *Hedda Gabler*. Det gjorde susen. Skikkelig terapi. Du trenger ikke psykolog, så lenge du har Ibsen.

Hva med poesi?

– Dårlig. Jeg skrev selv litt poesi i yngre dager, og det hender jeg leser poesi for studentene mine på BI. Sist leste jeg fra *Den tibetanske boken om livet og døden* av Sogyal Rinpoche, hvor fem vers handler om sosiale feller og betydningen av at du hele tiden må lære noe nytt underveis mens du klatrer videre til neste nivå.

Din første store leseropplevelser?

– Som sju-åtte-åring i Amerika slukte jeg tegneserier. Jeg leste om Superman, Roy Rogers, Hopalong Cassidy og Wild west. Vi bodde i USA i seks år. Da vi kom tilbake til Norge etter krigen, var foreldrene mine raus nok til å la meg fortsette med min dyrking av tegneserier. Som tolvåring kom jeg over boka *Vil du vite hvem du er?*. Her skulle en svare på masse spørsmål, og ut fra en tallkode fikk en så fasiten på hva slags menneske en er. Det var *da* jeg ble psykolog. Jeg stilte diagnoser på tanter og onkler gjennom en hel sommer. Det var masse som stemte i den gamle amerikanske boka fra tjuetallet. Jeg har den fortsatt. Fire av faktorene derfra går rett inn i dagens moderne *Big 5* (ekstraversjon, medmenneskelighet, orden/struktur, stabilitet og åpenhet/intellekt, red. anm.).